

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/33/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712010024
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8712010024.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Martiny Zeleňakovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.5.2014, v trestnej veci obžalovaného V. V. pre trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods. 1 Tr. zák. (zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 421/2002 Z. z.), o odvolaní obžalovaného V. V. proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T 6/2012 zo dňa 20.6.2013, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
Obž. V. V. nar. X.X.XXXX v B., trvale bytom
B., O. č. XXX/XX

u k l a d á:

Podľa § 242 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 421/2002 Z. z. trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu podmiennečne o d k l a d á.

Podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods.1 a § 50 ods.1 Tr. zák. trest zákazu činnosti vykonávať pedagogickú a trénerskú činnosť vo vzťahu k maloletým deťom na dobu 2 (dvoch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného V. V. za vinného z trestného činu sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 421/2002 Z. z. na tom skutkovom základe, že

1/ v období od januára 2003 do mája 2003 v triede Základnej školy na ul. N. v B., v popoludňajších hodinách počas poskytovania individuálnej prípravy v šachu W. N., nar. XX.X.XXXX ponúkal čaj a pri rozhovoroch ho presviedčal o svojich schopnostiach myšlienkami iných ľudí liečiť, ale aj ublížiť im, po jednom vypití čaju v presne nezistený deň W. N. pociťoval uvoľnenie a omámenie, obžalovaný ho vyzval, aby si sadol na jeho stehná, bozkával ho na ústa, vsunul svoj jazyk do úst obžalovaného, pričom aj obžalovaný ho začal bozkať, chytal za zadok a stehná, hladkať ho, raz mu urobil výter z konečníka po tvrdení, že dokáže zistiť choroby, inokedy mu stiahol nohavice a slipy, hladkal ho po zadku a stehnách, chytal ho za varlatá, masturboval mu penis a uvedených konaní sa dopustil viackrát,

2/ v školskom roku 2002/2003 v triede Základnej školy na ul. N. v B. v popoludňajších hodinách počas poskytovania individuálnej prípravy v šachu M. Z., nar. XX.X.XXXX tohto presviedčal o schopnostiach ovplyvniť myslenie a konanie iných ľudí, vyzval ho, aby pre účely presunu energie z človeka na človeka, si sadol na jeho stehná, raz ho vyzval, aby k nemu pristúpil, keď obžalovaný sedel na stoličke, stiahol mu nohavice a spodnú bielizeň, chytil za penis, masturboval ho asi 30 sekúnd a keď sa penis poškodenému nestoporil, vyzval poškodeného, aby sa obliekol a pokračovali v šachovej príprave.

Za to súd obž. V. V. podľa § 242 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 421/2002 Z. z. uložil trest odňatia slobody vo výmere jedného roka.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu výkon trestu podmiennečne odložil a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní dvoch rokov.

Podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vykonávať akúkoľvek činnosť s maloletými osobami na dobu dvoch rokov.

Podľa § 72 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. uložil obžalovanému aj ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, podal obžalovaný odvolanie, ktoré neskôr prostredníctvom zvolenej obhajkyne osobitným podaním aj odôvodnil. V písomných dôvodoch svojho odvolania podaného vo výroku o vine a treste uviedol, že rozsudok nemôže prijať, lebo takéhoto konania sa nikdy nedopustil a tak podaná obžaloba ako aj rozsudok

prvostupňového súdu nevychádzajú zo zisteného skutkového stavu a považuje ho v rozsahu skutkových viet len za fiktívny príbeh. Vyjadril názor, že prvostupňový súd porušil zásadu in dubio pro reo. Vo vzťahu ku skutku 1/ rozsudku namietal, že na hodinách šachu on nikdy nevaril čaj, čaj varili len na zápasoch, obdobie januára až mája 2003 nezodpovedá výpovedi svedka N., ktorý uvádzal že od 5. ročníka ZŠ navštevoval šachový krúžok, individuálnu prípravu mu nenavrhol obžalovaný ako uvádzal svedok, ale nebohý S. N.. Poškodený bol v školskom roku 2000/2001 žiakom 5.ročníka. Vo výroku rozsudku sa uvádza, že trestnej činnosti sa mal obžalovaný dopúšťať v triede základnej školy, z výpovede poškodeného ale vyplýva, že k obťažovaniu malo dôjsť v miestnosti, kde boli dve kreslá a chladnička, z tejto miestnosti sa prechádzalo do druhej, kde boli stoly a na jednom bola šachovnica, to že sa vedľa miestnosti, kde boli tréningy nachádzala miestnosť s kreslami, sa však výpoveďami ostatných svedkov nepotvrdilo. Obžalovaný sa nikdy nevydával za liečiteľa, bol len čitateľom Božieho slova. M. Z. uviedol, že sa šachového krúžku zúčastňoval len v školskom roku 2001/2002, pričom bol o rok mladší ako N., zároveň uviedol, že sa k trestnému stíhaniu obžalovaného nepripája, a vypovedal len v pozícii svedka, ak ho mal obžalovaný skutočne sexuálne zneužívať, obžalovaný nevie, prečo sa nepripojil k trestnému stíhaniu, ako to urobil W. N.. Obžalovaný namietal aj znalecký posudok, keď v čase skutku nemal W. N. fyzický vek 12 rokov a M. Z. mal 11 rokov, pričom znalkyňa zistila u obžalovaného efobilnú sexuálnu orientáciu s preferenciou chlapcov vo veku od 12-15 rokov. On nemal kľúče od budovy, kde sa viedol šachový krúžok a hodiny bývali len v pracovný piatok, nikdy nebývali v nepracovné dni. K znalkyni MUDr. H. nemal dôveru, nikdy nemal problém so sexuálnou orientáciou, znalkyňa ho nútila, aby sa priznal ku konaniu, ktoré popisovali poškodení. Poukázal ďalej nato, že súd prvého stupňa neuveril tvrdeniu W. N., keď tento uviedol, že stretnutie s ním v lete 2010 mu spôsobilo stav protrahovanej depresie. Tiež bolo preukázané, že na súťaži v M. O. W. N. nebol, čo jednoznačne spochybňuje tvrdenia W. N.. S deťmi on pracoval viac ako 24 rokov, odučil viac ako 200 detí, z čoho bolo 70 % chlapcov, tak by musel byť nejaký následok, túto úchytku by nevedel potlačiť. Tvrdil, že je nevinný, netrpí žiadnou deviáciou a nie je ochotný sa podrobiť nejakej liečbe.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné:

V posudzovanej trestnej veci bolo pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie takmer v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ust. § 2 ods. 10 Tr. por. pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Krajský súd však ešte považoval za potrebné doplniť dokazovanie výsluchom poškodených.

Aj podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na vykonané dôkazy, bolo v posudzovanej veci nepochybné preukázané, že skutky, ktoré sa obžalovanému kladú za vinu, sa stali a že ich spáchal obžalovaný V..

Obžalovaný síce spáchanie skutku v celom rozsahu poprel tvrdiac, že je síce pravdou, že sa tak poškodenému W. N., ako aj M. Z. venoval ako žiakom v šachovom klube, ako aj individuálne, poškodeného W. N. takto individuálne pripravoval päť až šesť mesiacov, M. Z. rok a stretávali sa raz do týždňa. Individuálnu prípravu zabezpečoval aj iným hráčom a to W. K., G. Z., Y. G. a iným ešte pred N.. Svoju činnosť pri príprave detí v šachovom klube ukončil obžalovaný asi v roku 2003, kedy mu umierala mama a on sa o ňu staral, pričom bol platený za opatrovatelstvo. N. bol talentovaný hráč a po skončení individuálnej prípravy hral v šachovom klube až do roku 2009, počas tej doby hrali zápasy aj proti sebe, pričom N. sa k nemu správal veľmi slušne.

Zo spáchania skutku uvedeného pod bodom 1/ napadnutého rozsudku ho však v celom rozsahu usvedčuje poškodený W. N., ktorý uviedol, že niekedy v máji alebo júni 2010 sa náhodne stretol s obžalovaným v B., obžalovaný nie je preňho príjemnou osobou a vtedy sa mu vynorili spomienky z minulosti, pretože obžalovaný bol jeho trénerom šachu, kde chodil v piatom ročníku základnej školy, kde v krúžku bolo asi 10 detí, všetkým sa obžalovaný venoval rovnako, v krúžku bol najlepší a asi po roku, keďže bol úspešný, začal mať s obžalovaným aj individuálne tréningy, asi po pol roku individuálnej prípravy tvrdil obžalovaný, že je liečiteľ, že si potrebuje preveriť, či je poškodený zdravý, a urobil mu výter z konečníka, na nasledujúcej hodine opäť chcel vedieť, či je zdravý a preto ho vyzval, aby si dal dole nohavice a obchytkával ho po zadku a stehnách, chytil ho aj za penis a začal masturbovať, toto konanie sa opakovalo, pričom svedok sa obžalovaného bál, lebo mu tvrdil, že vie ublížiť ľuďom aj na diaľku, obžalovaný chcel, aby svedok vkladal jazyk do jeho úst, aj sa objímali, raz mal tréning s obžalovaným aj so M. Z., kde ich obžalovaný vyzval, aby mu sadli na kolená, obžalovaný tvrdil, že mu to dodáva energiu a každé objatie predlžuje život o týždeň. Následne svedok prestal chodiť na individuálne tréningy, potom už chodil len na turnaje, kde stretával obžalovaného.

Rovnako tak zo spáchania skutku uvedeného pod bodom 2/ rozsudku usvedčuje obžalovaného predovšetkým poškodený M. Z., ktorý taktiež navštevoval individuálne hodiny šachu u obžalovaného, spočiatku hodiny prebiehali normálne, neskôr obžalovaný tvrdil, že má možnosť, aby poškodený získal zvláštne schopnosti, ktoré má aj on, a ak bude s ním cvičiť, bude lepšie hrať šach, cvičenie spočívalo v tom, že ho vyzval, aby si sadol na jeho kolená, on niečo rozprával a sedenie na kolenách trvalo 1-3minúty, raz mu obžalovaný stiahol nohavice a masturboval jeho penisom, svedok uviedol, že vedel, že takéto cvičenie robí obžalovaný aj s W. N., pretože na jednej hodine šachu boli všetci traja a sadanie na kolená robil v prítomnosti N. a naopak, N. v jeho prítomnosti, on sa hanbil, preto sa o tom s rodičmi nerozprával, rodičom povedal, že šach ho nebaví a prestal hrať. Na šach chodil 2001/2002, určite bol v 6.ročníku.

Zhodne s výpoveďami svedkov poškodených vyznieva potom aj záver znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, odvetvie sexuológia, ktorí znalci konštatovali u obžalovaného zmiešanú poruchu osobnosti a sexuálnu deviáciu -efebofilnú sexuálnu orientáciu s preferenciou chlapcov vo veku 12-15 rokov, ktorá deviácia je vrodená, čo vyplýva z toho, že obžalovaný nebol nikdy zaľúbený, nikdy nežil so ženou v heterosexuálnom vzťahu, so ženami mal len vzťahy genitogenitálne, krátkodobé, bez dlhšej emočnej zainteresovanosti obžalovaného, pričom samotný fakt, že muž má heterosexuálne vzťahy so ženami, prítomnosť deviácie nevylučuje, svoju slobodu alebo to, že nie je ženatý zdôvodňoval obžalovaný starostlivosťou o rodičov, o sestru. Základom ľudskej sexuality je ale túžba, libido, ktorá človeka aktivizuje vo vyhľadávaní vzťahov, a toto u obžalovaného nie je prítomné. Obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel žiadnou duševnou chorobou, jeho schopnosť rozpoznať protiprávnosť svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať, bola zachovaná v plnej miere. Z psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný, zo sexuologického hľadiska je jeho pobyt na slobode nebezpečný, preto navrhli uložiť obžalovanému ochranné liečenie sexuologické ambulantnou formou.

Psychologické vyšetrenie zistilo u obžalovaného priemerné intelektové a pamäťové schopnosti, v posudzovaní je výrazne subjektívny, nadhodnocuje vlastné postoje, jedná sa o osobu zameranú na seba, takmer neschopnú decentrácie, so sklonom k teatralite a demonštrativnosti. Z obranných mechanizmov osobnosti dominuje projekcia (svoje pohnútky pripisuje iným) a racionalizácia s infantilným podtónom (vysvetlí, z čoho prameňa jeho problémy a čaká, že ich iní vyriešia), jeho emocionálny život je plytký, vyžaduje absolútnu otvorenosť, je však podozrievavý, urážlivý so sklonom ku kverulancii, má tendenciu ukazovať sa v lepšom svetle. Vzťah k ženám je povrchný, prítomné sú poruchy väzby, blízke vzťahy nedokáže vytvárať, prežívanie ženskej sexuálnej roly je problematické.

U poškodeného W. N. boli psychologickým vyšetrením zistené nadpriemerné mnestické schopnosti, verbálno-logická pamäť je dobrá, mechanická pamäť je veľmi dobrá, intelektové schopnosti sú vysoko nadpriemerné, boli u neho zistené problémy so sexualitou, prežívaním vlastnej sexuality, problémy s adaptabilitou- ťažko sa prispôsobuje novým podmienkam, tieto problémy sa manifestovali v čase, keď začal študovať na vysokej škole, citlivejšie si začal uvedomovať vlastné zábrany, problémy v blízkych, intímnych vzťahoch a hľadal príčiny svojich problémov, stretnutie s obžalovaným mohlo byť akýmsi spájajúcim prvkom. Neboli u neho zistené tendencie k vymýšľaniu, nemá výraznú tendenciu škodiť iným, jeho vyjadrenia počas jeho výpovedí i pri znaleckom vyšetrení korešpondovali s emocionálnymi prejavmi, z psychologického hľadiska je možné jeho výpoveď považovať za objektívnu.

Zo záverov znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatria plynie, že poškodený W. N. v čase vyšetrenia trpel proťahovanou depresívnou reakciou na stres, čo je stav miernej depresie ako reakcie na expozíciu stresu, ktorá obvykle netrvá dlhšie ako dva roky, posttraumatická stresová porucha u poškodeného nebola potvrdená.

Svedkovia Mgr. G. Z., W. K. a V. N., potvrdili, že navštevovali šachový krúžok, kde ich trénoval obžalovaný, poznali aj poškodeného W. N., ktorý bol dobrým šachistom, nemali zlú skúsenosť s obžalovaným, svedkovi Z. sa obžalovaný zdal svojský, lebo sa zaoberal jogou a ezoterikou, svedok K. ako dôvod prečo prestal chodiť na šachy uviedol, že ho obžalovaný nemal čo naučiť, svedok N. ako dôvod uviedol, že začal hrať futbal, svedok K. uviedol, že obžalovaný varil čaj na tréningoch aj na turnajoch, poškodeného N. charakterizovali svedkovia ako uzavretého a tichého chlapca.

Rodičia poškodeného W. N., W. N. a W. N. st., sa o zneužívaní syna dozvedeli až v roku 2010, zhodne aj rodičia poškodeného M. Z., RNDr. M. Z. a B. Z. potvrdili, že ich syn chodil na šachový krúžok ako aj na individuálnu prípravu k obžalovanému, pričom náhle prestal tento krúžok navštevovať, bez vysvetlenia, povedal, že ho to prestalo baviť, kamarát ich syna, V. V. svedkyňa Z. povedal, že obžalovaný robil nejaké rituály pred zápasmi na podporu stimulácie k lepším výsledkom.

Svedkovia G. N. a S. V., bývalí kolegovia obžalovaného, ako aj svedkyňa X. W., suseda obžalovaného, svedkovia V. Y., PhDr. B. L. PhD., svedok Y. T., ktorí obžalovaného poznali zo šachového prostredia, uviedli, že obžalovaného poznali ako slušného človeka, nič podozrivé si na ňom nevšimli.

Svedkyňa Ing. N. N. sa stala členkou šachového klubu v roku 2006-2007 a od mája 2010 je predsedníčkou šachového klubu, ktorá nemá osobné poznatky o skutkoch obžaloby, predložila súdu dohodu o vykonaní práce s obžalovaným, ktorá mala byť vykonávaná do 31.12.2003.

Svedok O. K., člen šachového klubu a člen výboru uviedol, že pozná obžalovaného ako aj poškodeného N., nikdy si nevšimol medzi nimi žiadny zvláštny vzťah, spolu normálne komunikovali, kľúč od priestorov, kde prebiehali šachové tréningy, bol jeden a mal ho buď O. Z. alebo Y. T., svedok Ing. O. Z. uviedol, že sa nestávalo, aby niekto pýtal kľúče od klubovej miestnosti, v prípade potreby odomykal on alebo niekto z určených členov, svedok Y. T. v prípravnom konaní uviedol, že on v rokoch 2002-2003 ešte nemal kľúče od klubovne, mal ich v minulosti pán N., po jeho smrti svedok T. a potom svedok Z., v tej budove bolo viacero klubov, po roku 2005 sa sprísnila pravidlá, dovedy bol voľnejší režim, každý klub mohol mať len jeden kľúč od budovy s tým, že sa netolerovalo množenie kľúčov, kľúče od klubovej miestnosti mali viacerí členovia šachového klubu, obžalovaný od neho kľúče nepýtal, ale pokiaľ má on vedomosť, kľúče ani nemal. Svedok K. uviedol, že mali vyčlenené dve miestnosti na X.poschodí v prístavbe školy nad telocvičňou, z prvej miestnosti išli dvere do druhej miestnosti, ktorá bola zariadená ako trieda, šachové krúžky boli v piatky pred 16.00 hod., pretože vtedy začínal tréning dospelých, v sobotu, ak by

niekto mal kľúče od T. alebo Z., nebol problém dostať sa do budovy, svedok potvrdil, že bolo možné uvariť na zápasoch aj čaj, lebo mali najprv varič, potom kanvicu, varič prenášali do miestnosti, kde hrali šach zo skrine, ktorá bola medzi toaletami. Svedok Y. T. uviedol, že v rokoch 2002-2003 mal kľúče od budovy, kde sa hral šach, J. K., potom svedok.

Svedok J. K., ktorý bol predsedom šachového klubu od roku 1993 do roku 2004, uviedol, že trénerom šachu v ich klube v rokoch 2002-2003 bol iba obžalovaný, ktorý ešte asi v roku 1994 navrhol v klube rozšírenie činnosti aj o trénerstvo, možnosť tréningu obžalovaného v sobotu nevedel vylúčiť, kľúče od priestorov, kde boli tréningy šachu mal W. J.. Na obžalovaného neboli žiadne sťažnosti, vedel, že sa zaoberal aj liečením dotykom rúk.

Na základe takto vykonaného dokazovania ani krajský súd neuveril výpovedi obžalovaného, pretože jeho výpoveď bola vyvrátená výpoveďami priamych svedkov poškodených W. N. a M. Z., ktorým ani krajský súd nemal dôvod neveriť, keď títo svedkovia zotrvali na svojich výpovediach aj pri konfrontácii v prípravnom konaní a v súlade s ich výpoveďami sú závery znaleckého dokazovania z odvetvia sexuológie a psychológie, z ktorých plynie, že obžalovaný trpí sexuálnou deviáciou, u poškodeného N. nebola zistená snaha vymýšľať si a jeho výpoveď bola sprevádzaná primeranými neverbálnymi prejavmi, ktoré je ťažko simulovať. Výpoveď obžalovaného považoval aj krajský súd za nevierohodnú, urobenú v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti, keď aj z výpovedí svedkov W. K. a O. K. plynie, že obžalovaný varil čaj aj na tréningoch, resp. varenie čaju nebolo žiadnym nemožným úkonom, keďže mali k dispozícii varič a neskôr aj kanvicu na prípravu čaju. Svedok K. označil taktiež priestory, kde prebiehali hodiny šachu ako triedu, skutočnosť, že sa M. Z. nepripojil k trestnému stíhaniu z procesného hľadiska neznamená nič, možno predpokladať, že z ľudského hľadiska nechcel riešiť skutok trestným konaním. K námietkam vzneseným k znalcom ani krajský súd nezistil pochybenie, keď znalci, aj podľa názoru krajského súdu, postupovali štandardným spôsobom, pričom nie je ničím výnimočným, aby jedna znalkyňa vyšetrovala obeť aj páchatel'a, pri istých trestných činoch je takýto spôsob znaleckého dokazovania výhodnejší, každopádne žiadny procesnoprávny predpis takýto postup nezakazuje. Taktiež vykonaným dokazovaním nebolo vylúčené, aby sa obžalovaný do budovy, kde sa hrali šachy, nemohol dostať v sobotu, keď takúto možnosť nevyužil ani vtedajší predseda šachového klubu J. K., svedok T. uviedol, že pravidlá ohľadom kľúčov sa sprísnilo až po roku 2005.

Vzhľadom na vyššie uvedené, prvostupňový súd skutkový stav, aj podľa názoru odvolacieho súdu, ustálil v časti popisujúcej konanie obžalovaného správne. Krajský súd na verejnom zasadnutí doložil oboch poškodených, ktorí potvrdili, že ku skutku došlo v čase ako ustálil súd prvého stupňa, čomu zodpovedá aj výpoveď obžalovaného, ktorý už pri svojich prvotných výpovediach uvádzal, že trénerskú činnosť skončil v roku 2003 alebo 2004, čo plynie aj z dohody o vykonaní práce, podľa ktorej obžalovaný viedol šachový krúžok do 31.12.2003. Rovnako sa krajský súd stotožnil aj so záverom prvostupňového súdu pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný tým, že osobu mladšiu ako pätnásť rokov iným spôsobom sexuálne zneužil, naplnil všetky znaky trestného činu sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods.1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 448/2002 Z. z.

Prvostupňový súd však pochybil pri ukladaní trestu zákazu činnosti obžalovanému, pokiaľ tento formuloval takým spôsobom, že bol nevykonateľný.

Nezostávalo potom krajskému súdu nič iné len postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 3 Tr. por. a § 322 ods. 3 Tr. por. napadnuté rozhodnutie vo výroku o treste uloženom obžalovanému zrušiť a uložiť mu trest nový. Pokiaľ ide o výšku trestu, nebolo možné túto zvýšiť z dôvodu zásady zákazu reformatio in peius zakotvanej v ust. § 322 ods. 3 Tr. por., podľa ktorej môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok v neprospech obžalovaného len na základe odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného, pričom v tomto prípade prokurátor odvolanie nepodal.

Pri trestnom čine sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods.1 Tr. zák. umožňuje zákon uložiť jeho páchatel'ovi trest odňatia slobody od jedného do ôsmich rokov. Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorého výkon mu bol odložený na skúšobnú dobu dvoch rokov, zároveň bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti vykonávať pedagogickú a trénerskú činnosť vo vzťahu k maloletým deťom na dobu dvoch rokov, pretože práve pri tejto činnosti dochádzalo k páchaniu trestnej činnosti.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Týmto rozsudkom krajského súdu zostáva nedotknutý výrok o uložení ochranného liečenia obžalovanému prvostupňovým súdom, keďže krajský súd zrušil v napadnutom rozsudku len výrok o treste, nie o uložení ochrannom opatrení, pričom práve toto ochranné opatrenie považuje krajský súd vzhľadom na charakter trestnej činnosti za najúčinnjší spôsob nápravy obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.